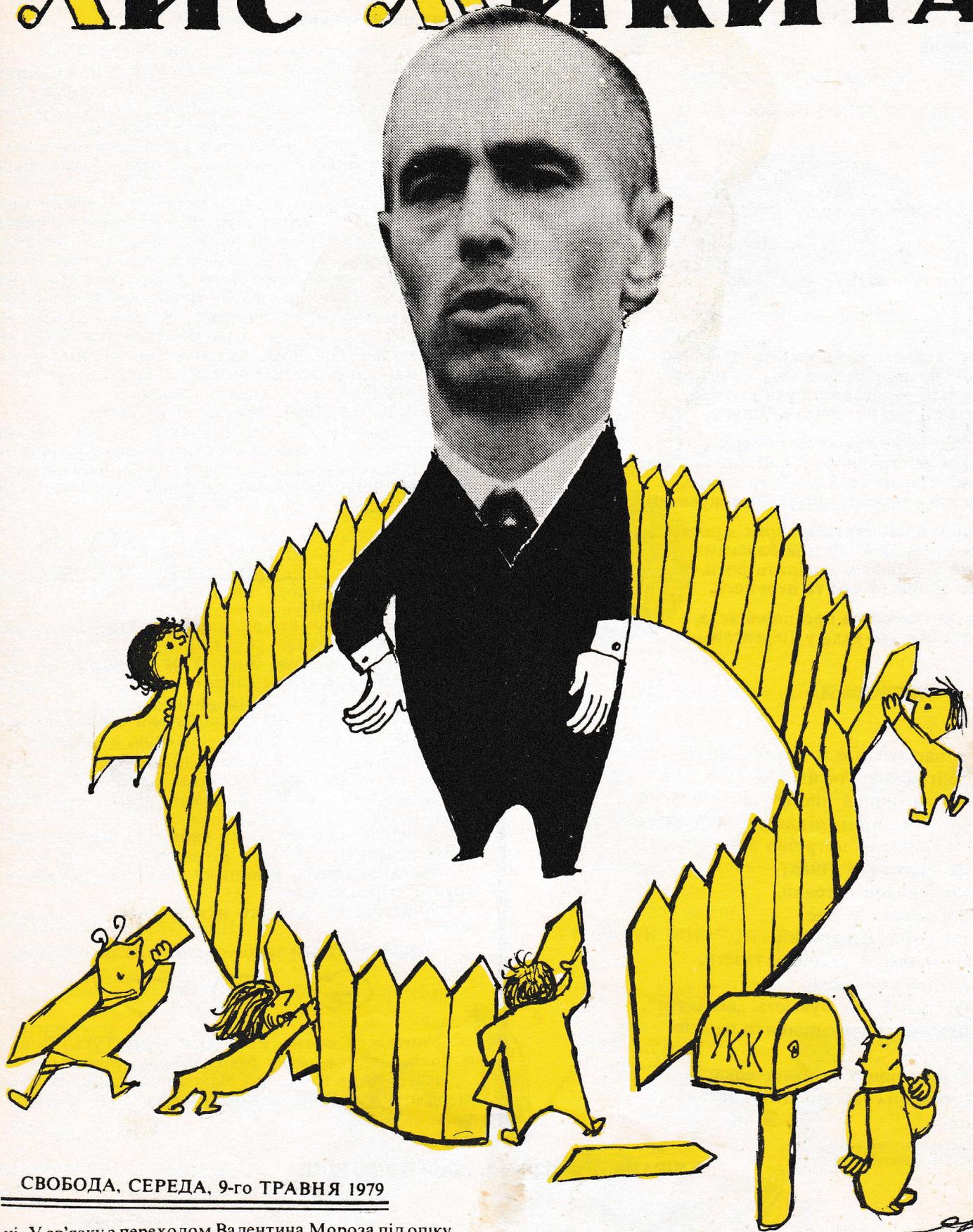

ЛИС МИКИТА

СВОБОДА, СЕРЕДА, 9-го ТРАВНЯ 1979

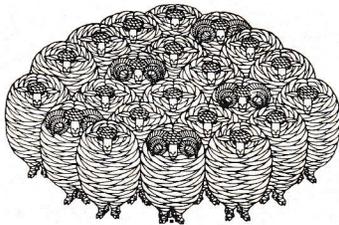
ні. У зв'язку з переходом Валентина Мороза під опіку УККА, в усіх справах, які відносяться до Валентина Мороза, однаково особистих, як і громадських, треба звертатися до нього на адресу УККА:

**УККА ПЕРЕБРАВ ДАЛЬШУ ОПІКУ
НАД ВАЛЕНТИНОМ МОРОЗОМ**

Іриной Верес

Б А Р А Н И

... і Жакові, що увів баранів
у мистецтво, в альбом...

Ну, так: баран не ходить одинцем,
бо баранам призначена отара;
їм щоб безпечною була кошара,
пастух, що поганятиме бичем.

І барана не зрушити кличем,
його не страшить ні грізьба, ні кара:
щоб тільки ковбаса була і чара,
то він проспить потульним жувачем.

Якщо й народиться баран з рогами,
то збараніє й він між баранами.
Хоч у баранячі повірять роги,
що здібні на бої та перемоги,

то за турботою про повні ясла,
знов баранів веде у Переяслав.

АПЕРОВИЙ

У нас тепер є в кожному місті
Еміграційні дисиденти,
Ті, на чорній листі,
Бо всіх, хто не піддається під диктати,
А думає, — потрібно затоптати.
Як партійний Пилат
Кине вирок готовий,
Висилають у нас
На Сибір паперовий:
На четверту сторінку газети,
А то й під сукно,
От такі в нас бувають „вендетти“.
Щоб мудріших прибити на дно.

Тільки пощо тоді підчеркати,
Що ми — відомі демократи?

І. ЖАК

ГУМОР З УКРАЇНИ

Чому мати Брежнева молиться?

В Москві, на Кремлі, живе разом з першим з найперших, Леонідом Ільїчем, його мама-старушка, яку партійці називають „Тьотя Наташа“, і яка трохи компромітує свого сінка, Льоню, бо часто ховається по кутках і нишком молиться.

Одного разу син, Льоня, застукав маму на такій контрреволюції і зробив їй виговір з цього приводу:

— Слушай, мамочка, — сказав, — чого ти морочиш голову Богові і всім свягим, чому ти молишся, навіщо?.. Чи тобі погано живеться в кремлівських теремах?.. А подивись на свого сина, Льоню, як йому славно живеться! Одягається він в найкращі костюми, пошиті в італійських кравців, обувається в найкращі ботінки, пошиті в румунських шевців, роз'їжджає першої класи автомобілями, що подаровані йому американськими мільйонерами, має одну дачу під Москвою, другу на Криму, — то чого йому ще до щастя треба?

А мама-селянка зідхнула та й каже:

— Синочку мій все те правда, що ти говориш, але я мушу за тебе молитись, бо мене мучать поночах страшні сні! Ось тільки вчора снилося мені, що прийшли китайські товариші і все твоє добро — забрали.

У шкільній лавці

Учень: Чи знаєте ви, вчителю, таке слово, що починається з букви „Ге“?

Учитель: А чому б ні? А от слово ганок.

Учень: А що таке ганок?

Учитель: Ганок то це „порч“.

Учень: А чого це наші батьки сперечаються за букву „Ге“, як у нас це не гааок, а „порч“?

Учитель: Іди, Івасю, до таблиці і напиши нам якесь речення!

Івась заглянув у книжку і написав: „Мама з трудом переспала ніч“.

Учитель: Чи має хто яку заувагу до написаного?

Марійка: Трудю треба писати з великої букви.

Учитель: Скажіть мені, діти, чому Тугар Вовк не хотів віддати дочку Мирославу за Максима?

Івась: А це тому, що Максим належав до тих смердів; Тугар Вовк не любив тих, хто дуже смердів.

І. Чаб.

ЕМІРАЦІЙНИЙ РУХ В СРСР В 1979 РОЦІ

2

На Захід: 50,00 жидів...

На Схід: 500,000 українців...

ВШановний „Лисе“!

Не знаєш, чому наступило таке помішання язиків у доданих до „Свободи“ Конгресових Вістях УККА?.. Є там така „новинка“, що українську делегацію на Січневих Роковинах в Олбані, Н. Й., очолював дир. Іван Базарко, хоч його там не було, а делегацію очолив голова Окружного Комітету УККА, п. Ярослав Кушнір. І не сенатори Мейсон і Андерсен спонзорували це свято, а сенатор Кук, аякже!.. Знов же в Українському Тижневику англійською мовою подано, що молитву в олбанському сенаті провів 23 січня о. Онуфрій Волянський, якого там ніколи не бувало! Насправді молитву провів о. декан Б. Волошин з Вотервліту... Якщо має бути в нас така інформативна служба, то краще хай не буде жадна!

Іван Кавун
Олбані, Н. Й.

Дорогий Пане Еко!

Признаюся Вам зразу, що я не можу назвати себе музикознавцем чи музикологом, бо навіть на нотах добре не визнаюся, все ж таки дозволю собі, за Вашим ласкавим дозволом, звернути увагу нашим співакам-солістам (і солісткам), щоб вони не включали до свого репертуару пісні „Спи, дитинко моя“, музика С. Людкевича, слова П. Карманського. Бо на одному концерті в нашому Музичному Інституті, під час виконання цієї пісні, деякі франери справді зачали спати, і то власне не діти, а старші сеньйори, до котрих слова пісні не стосувалися... Слава Богу, що наприкінці арії акомпаніювання трохи сильніше вдарила по клявішах фортепіяну, і тоді ці сплячі лицарі прокинулись.

Поza тим дозвольте спитати Вас, чи Ви ще далі ходите на маївки?.. Бо деякі наші старовіри з патріяршої церкви говорять, що маївка — це василіянська вигадка, так само, як бінго. А якби не бінго і вареники, то вони своєї патріяршої церкви не поставили б!

З весняним привітом —
Немузикальний

ТЯЖКІ ЧАСИ НАСТАЛИ...

Директора похоронного заведення спитали:
— Ну, як бизнес?
— Завмирає, — похнюплено відповів директор.

ОПЕРАЦІЯ

— Мені зробили операцію в останній хвилині. Не багато бракувало і я був би сам виздоровів.

НАРОДНІ ПРИПОВІДКИ

Жінка не чобіт, а нагрізе.
Іж з голоду, а люби змолуду.
Зять любить взять, а тесть любить честь.

„...Гей, як почули кацапські султани,

ЗНАЙШОВ СПОКІЙ

Панство Смити вертаються з концерту джазової музики. Пані Смит, знана з своєї балакучости, подорозі питає чоловіка:

— Не розумію, що ти знаходиш в цій божевільній музиці?

— Спокій, — відповів чоловік.

З НАГОДИ РОКУ ДИТИНИ

— Діду, мама каже, що дідові пора йти спати!

©©Рок на ПЛ©ПЗ

● Під час свого перебування в Нью-Йорку, президент УНРеспубліки в екзилі, Микола Лівіцький, удостоївся чести замешкати в будинку Українсько-го Визвольного Фронту при Другій Евеню, де почувався, як у себе вдома.

● Про нового шефа Інформації Державного Центру УНР, ред. Ярослава Гайваса, говорять в політичних колах, що його мельниківська партія очікує від нього інформації про резигнацію з цього становища.

● Єдина в своїм роді вокально-танцювальна академія в пошану Тараса Шевченка відбулась 18-го березня в Нью-Йорку, на котрій показала бравурного „Гопака“ знаменита танкова група Дарії і Олега Гензів.

● В Українському Інституті Америки в Нью-Йорку деякі члени КЛК критикували Лїду Палїй з Торронта за те, що вона в своєму, ілюстрованому прозірками, репортажі про Туреччину, показала лише оден гарем і то порожній.

● Концертову залю Українського Інституту Америки в Нью-Йорку прикрашують два б'юсти, роботи Олександра Архипенка — Теодора Джуса і Тараса Шевченка, які хоч і стоять поруч, то не дивляться один на другого.

● З деякого часу на терені Ньюйоркської Метрополїї члени ПЛАСТ-у і СУМА щораз частіше вступають в подружні зв'язки, а проводи обох організацій не знають, що їм робити: радіти з цього приводу, чи сумувати?

● Кажуть, що д-р Іван Серант, це людина з двома головами — фінансовою і спортивною, поскільки він є головою Контрольної Комісії Кредитівки „Самопоміч“ і головою Українського Спортивного Клубу в Нью-Йорку.

● З Трентону пишуть нам, що поява Ювілейного Збірника УАГімназії у Львові так поділлала на м-гра „Ваньку“ Костюка, що він почав писати в „Америці“ статті про вітамінне харчування і відбирати хліб п. М. Сурмачеві.

● З Йонкерсу інформують, що ред. Степана Женецького мають виключити з лемків за те, що на загальних зборах Кредитівки СУМА він дозволив собі скритикувати її президента за „конфлікт інтересів“.

БРЕЖНЕВ — СОВЕТСЬКИЙ „ПОТЬОМКІНСЬКИЙ“

АВТОРИТЕТ

ЗАГАЛЬНО КАЖУТЬ, ЩО

... Плющ — розплющив нам очі
 ... Григоренко — на нас нагримав
 ... Світлична — нас освітила надією
 ... А Мороз — нас розморозив...

ДИВО В РЕШЕТІ...

Ще таке: Перші примірники Нью-Йорк Таймсу після приїзду дисидентів мали на одній зі сторінок (в середині) світлину як Уляна Мазуркевич дає квіти Валентині Морозові. Наступні примірники того ж числа Нью-Йорк Таймсу мали на місці світлини Мороза фото Брежнева. Виглядає так що Мороза виміняли за шпигунів, а Нью-Йорк Таймс зчерги виміняв його за Брежнева.

АВТЕНТИЧНЕ

Під час спортових пливачьких змагань до роздягальні до хлопців, помилившись, заходить дівчина. Один з хлопців крикнув:

— Ти куди? Тут для хлопців!

Дівчина знизала плечима:

— Ватси мери? Ви українці, я українка...

Галамага

Сусіди про себе самих

„... В літературі, а зокрема в поезії в моїм краю (т. зн. в Польщі) велику ролю відіграють хмари, в яких завжди щось появляється, — якщо не Пан Біг, то Божа Мати. Для того теж завжди зустрічаю земляків переконаних у тому, що не тільки теперішній Папа, але й Господь Бог є поляком...“

(Яцек Березін: Автобіографія. „Культура“, чч. 1-2, 1979 р.)

З ЕПІГРАМ

Що є на долині м. Нью-Йорку

Є „Веселка“, є „Наталка“,
 Є „Київ“ Дїброва,
 Є „Одеса“, „Лис Микита“
 І бара спортова.
 Є в УНДомі пана Майка
 „Український Ресторан“.
 В „Орхідеї“ пані Мушки —
 Пообїдаєш як пан!

Папай

ДУМКИ... ДУМКИ...

Хліб чужини буває гіркий навіть тоді, коли він з родзинками... Але можна звикнути і до гірких родзників.

Нарікаємо на поганий київський правопис... І слушно- Але де кращий, ньюйоркський чи філядельфійський?..

Не забув мене мій добрий друг, Федь Триндик, з далекої Польщі Людової, і перед самим своїм виїздом на „ваканц“ до королівської Канади, обдарив мене культурним подарунком — книжкою Станіслава Грудзінського п. з. „Францішек Юзеф“, видано у Вроцлаві 1978-го року. Ще й коротку записочку долучив до посилки:

„Ти, — пише Федь, — дорогий друже, колись, у хвилях надхнення дуже любив співати пісню про нашу пані цисарову з габсбурського роду. В цій книжці знайдеш її портрет — велика була красуня, царство їй, не австрійське, а небесне!“

В книжці є два портрети небіжки: перший — з нареченим, Франц-Йосифом, коли ще вони обоє були „тінейджерсами“, — сказавши сучасною мовою, і другий, роботи маляра Вінтеркальтера, коли вона вже милостиво нам панувала. Справді — краса небувала, нехай сховається будь-яка місс Америка, а може й навіть місс Союзівка!

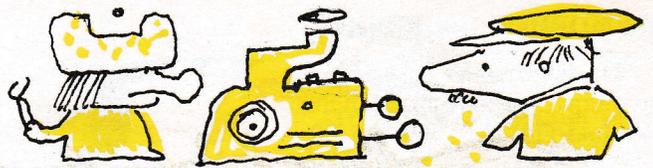
На одній з ілюстрацій показано також кімнату цисареві у віденському Гофбургу, в котрій стоять різні гімнастичні прилади, як драбинки, перстені тощо, з чого виходить, що небіжка займалася фізкультурою. На жаль, відав не знала сучасного „карате“: як би була знала, то може й дала б собі раду з італійським анархістом Люкенієм, що заколов її на смерть „шпіндлем затроеним“ (тригранним пильником), в Женеві, 1898-го року...

Але я розписався про цисареву, а книжка присвячена цисареві, Франц-Йосифові I-му, або „Найяснішому Татові“, як його колись величали деякі наші земляки, звані за свою вірність Австрії „Тирольцями сходу“. Саме минулого, 1978 року, минуло 130 років з того дня, коли Франц-Йосиф I-ий засів на австро-угорському троні, на котрому сидів безперестанку 68 років, майже до упадку монархії. Цікаве, що цю історичну дату відзначили появою монографії власне... людові поляки!

А фактично наші західні сусіди мають за що споминати небіжчика добрим словом! Адже за його панування прем'єром міністрів віденського уряду в один час був польський граф Бадені, а інші графи, як Голуховський, Білінський, Дунаєвський, Потоцький, займали міністерські пости чи були намісниками Галичини. Може й тому монографія Грудзінського написана в такому об'єктивному, ба й навіть прихильному для австрійського монарха тоні, що аж диво бере, що така книжка могла появитися в комуністичній, будь-що-будь, державі.

Це є власне той „маргінес свободи“, за словами паризької „Культури“, що його відвоювали собі поляки в „братній сім'ї народів“, статус, що про нього наші гноблені брати в „українській радянській республіці“ навіть і мріяти не сміють!

І к е р

У СОВЕТСЬКІЙ ФАБРИЦІ

— Товаришу начальник! Як сьогодні працюємо? Чи робимо добре, чи виконуємо плян?

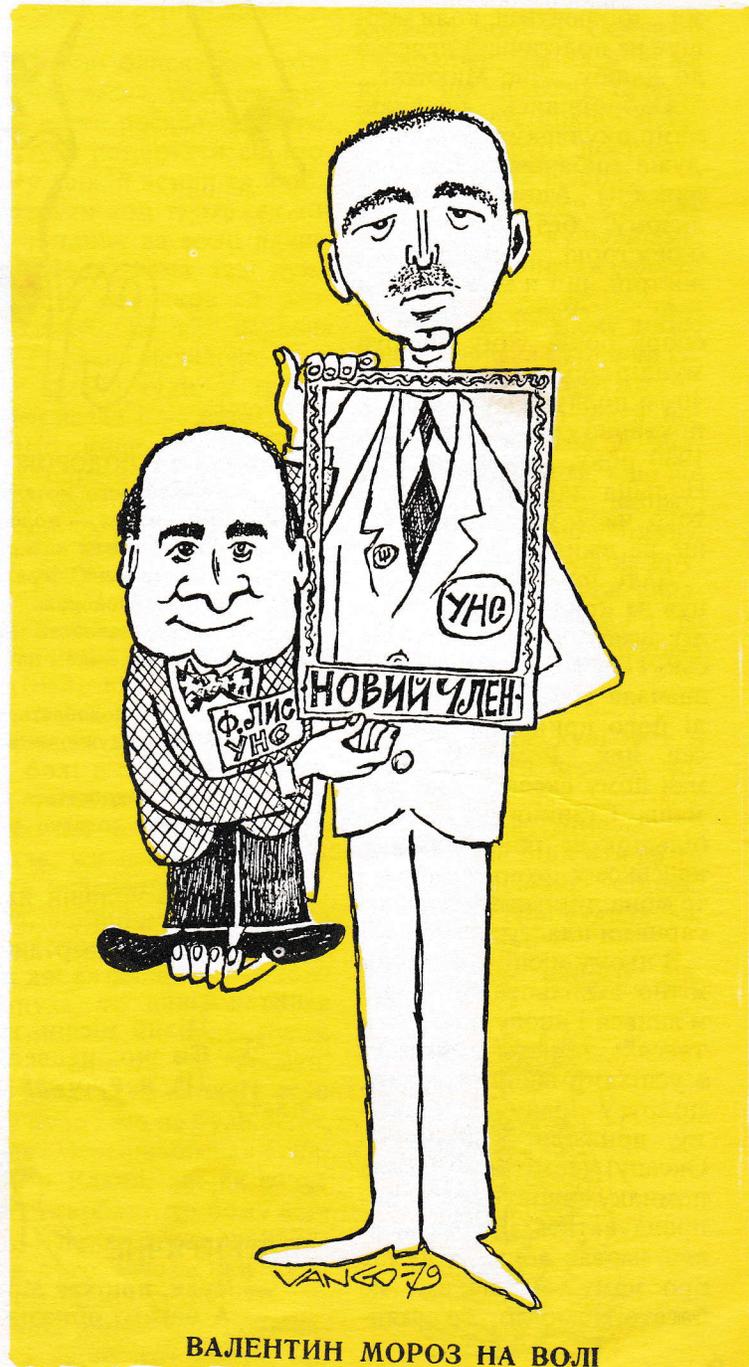
З народного гумору

Малий Петрусь вбігає в хату і вигукує:

— Мамо, несуть!

— Хто несе, кого несуть? — допитується мама.

— Дядьки п'яного татка несуть! А ви казали, що його десь чорти понесли.

ВАЛЕНТИН МОРОЗ НА ВОЛІ

ГУМОРИСТ НА ЮВІЛЕЮ

На пластовому „Апелю“ в аудиторії школи св. Юра в Нью-Йорку з нагоди 30-ліття Ньюйоркської Станиці гідно репрезентував журнал „Лис Микита“ його місцевий співредактор, п. Ікер. Правда, зараз після того, як його представив пластовій громаді провідник „Апелю“, д-р Богдан Кекіш, нашому гумористові „помішалися“ окуляри: замість цих, що їх вживає під час читання і писання своїх „кавалків“, він насунув на носа ті, якими озброюється, коли маршує на політичний перелаз до клубу „Лис Микита“...

Озброївшись правильними окулярами, наш гість дуже вибачався, що з'явився на „Апелю“ по-цивільному, без приписаного однострою. „Останній однострій, що я мав його на собі, — сказав п. Ікер, — сорок років тому, це був мундир польського вояка 40-го полку піхоти, який я поквапно скинув у вересні, 1939 року, коли „наша“ Польща завалилася... І з того часу уніформи більше не вживаю“.

Далі промовець полинув на крилах споминів 10 літ назад, коли Ньюйоркська Пластова Станиця відзначала своє 20-річчя. Тоді його приятель, пластун сен. інж. Роман Рогожа, мав йому сказати, що хоч наша Станиця не є найбільшою на північноамериканському континенті, зате вона вирізняється дуже гарними пластунками...

В цьому місці п. Ікер, помітно схвильований, зарум'янився і знову „пошпортався“: замість привітати з успіхами нашу станичну, подругу Ірену Куровицьку, привітав її дочку — Оксану! Помітивши свою помилку, знову зачав виправдуватись: що він, мовляв, назвав дочку, а думав про маму... Та це вже не багато допомгло, бо „ляп-

ПОШЛЮБНА ПОДОРОЖ

До елегантного мотелю в горах приїхав старший, лисавий панок, а з ним — молода, вродлива товаришка подорожі.

— Давайте нам найкращу кімнату, яку маєте! — говорить панок до менеджера. — Ми, знаєте, новожені. Це наша пошлюбна подорож.

Менеджер заводить молоду пару до справді гарної кімнати, з чудовим видом на озеро та з прекрасною панорамою гір у даліні.

— Як вам подобається ця кімната? — питає.

— Мені — дуже, — відповідає молодожон, — а тобі як, серденько?

— Мені подобається все те, що й вам, пане директоре, — зашебетала солодко молода „дружина“...

Поїхав чоловік на полювання. За кілька днів телефонує жінці:

— Завтра вертаюся додому.

— Гаразд, а як твої мисливські успіхи? — питає жінка.

— Цілий місяць не будемо купувати м'яса!

— Ти що, медведя вбив?

— Ні, я програв у карти свою місячну зарплату.

АВТЕНТИЧНЕ

— Чули, приїхав Мороз!

— А багато образів привіз?

сус лінгве“ був сказаний і викликав різні коментарі в жіночих колах, так в умундурованих як і в цивільних.

Все ж таки під кінець своєї промови п. Ікер дістав бурхливі оплески після того, коли побажав нашій Станиці, щоб її співпраця з осередком СУМА закінчилась... мішаними подружжями, сумівсько-пластовими! Тоді його оплескували навіть малі новачата, які з цього „спічу“ і так малощо зрозуміли, але були раді що той пан в окулярах хоч довго не балакав

Гребля

ЛЬВОВ'ЯНИ

— Я є львов'янин з діда-прадіда!

— Я тільки з діда...

ПОДАЮЧА ІНФОРМАЦІЯ „СВОБОДА“ Є РОБЛЯЧА ТАКІ СКЛАДНЕВІ „КВІТКИ“ ЧИТАВШИМ...

Один із редакторів подав, а інший пропустив в „Свободі“ за 26 квітня ц.р. інформаційну нотатку з такими складневими і стилістичними „квітками“:

Аугуста Восса був зроблений замах. Замах доконаний на шосейній дорозі Рига-Юрмала (Ризьке узмор'я) під час переїзду через „Повітряний міст“, де роблячий замах стріляв в автомобіль Восса, їхавшого в супроводі ще п'ятох автомашин, очевидно, охорони. — пише в пресовому повідомленні Іосіф Гурвіч,

Роблячого замах було заарештовано.

Поліція повинна арештувати не тільки „роблячого замах“, але й „пишучих редакторів“, які у вільному світі так калічать українську мову, „гірше кат“...

ЕПІЗОДИКИ

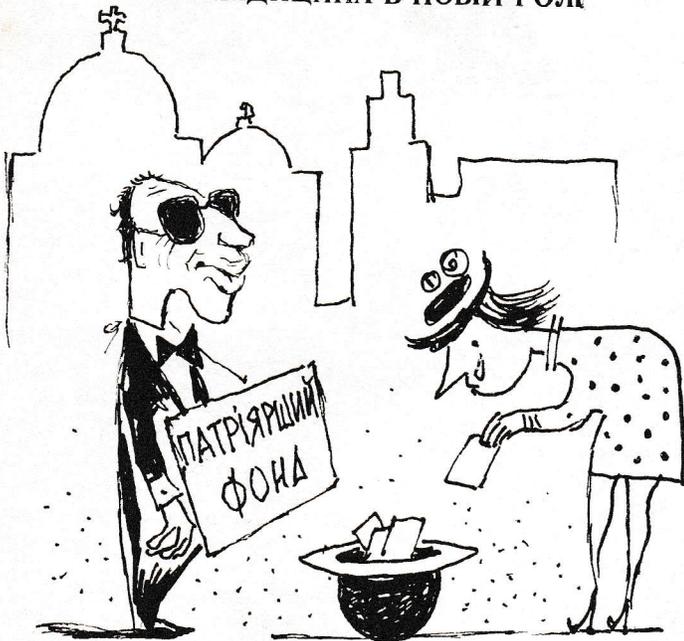
(Правдиве)

Господиня в селі ледве в'язала кінці; наганяла картоплями і дітей ними напихала. А чоловік, до пересади, ласувався куривом-папіросами, які сам собі начиняв дорожчим тютюном. Дружині вже було того забагато, і вона дискретно заправила цигарети — говорили, лускою чи то шкірочкою з оселедця, а може якоюсь іншою бідною. Чоловік з посмаком закурив і... віддав те, що вчора з'їв. Прочунав-

— це так, немов он вилізати стару попільничку“.

Такі наліпки читають. І не без відгуку. Наприклад, водій знайшов, припняту під „вайперсом“, карточку з ось такою реплікою: Вилізати стару попільничку — то це можливо, але як вимести старий комин, коли, згідно з дослідженням Гамбурського університету (Німеччина), в кубічному міліметрі тютюнового диму міститься аж 200 до 5000 мільйонів твердих часточок. Якщо курець викурює двадцять сигаретів денно, то за двадцять ро-

НАША МЕДИЦИНА В НОВІЙ РОЛІ

Дайте — не минайте!

ши, наступного дня знов закурив. Приемність повторилася. Може й ще повторилася — не знаю. В кожному разі, „налоговий“ курець перестав курити, і згодом хвалився, що в нього сильна воля: раз сказав ні, то ні!

В ЗСА теж можна бачити протинікотинні заходи. Вони, очевидно, не такі радикальні як вижче. Наприклад, наліпки на авта. Їх можна купити з різними протинікотинними написами. Один з таких в перекладі: „Поцілувати курця

ків, у його дихальних шляхах, відкладається близько шести кілограмів такого пілу.

Ікра

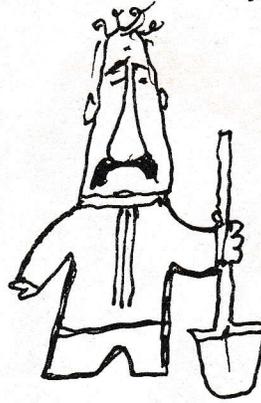

— Думāju вийти заміж за Юрка, бо він одинокий з мужчин, з яким я без найменшого жалю розвестися.

— Як ваш дідусь виглядає?
— Має на носі окуляри, а на голові босий.

ВЕСНА

Весна красна,
Весна красна,
Дощ зі стріхи капле...

Єк йно блисне нам тота весна-красна, тоди аж кортит взети рискал ци мотику, аби попортати си трохи у свіжій землі та й аби нюхнути хоц троха, ек тота землице на весні пахне.

Правда, нема так дуже куди з мотичков си розмахувати, бо від паркана до паркана недалеко, триціт кроків туди, а триціт оден назад і — дацо!..

Шо ліпше місце то взела під окопацию жона і посадила екис голіндерскі ружі і мені до них приступу нема. Абим, ек каже жона, не наступив на екес важне зілле, жи збоку посадила. Тамочки правдива жінчина аптика: крайова кропива на нирки і на слабу кров, конвалії на серце, полин на болі в середині, фіялка на роматизм, псеча кропива на серце і ше екес зілле, жи я ніколи не чув. Але найважніший то лопух, подібний до нашого крайового, лише інакший. Єк зварити гарбату з того лопуха, то дуже помагає на память. к хтос забуває си, а напе си тої гарбати, то зараз собі нагадає всьо жи було і шо не було. Адіт, навит Черешньовський сказав у Клюбі, жи ек зачек пити гарбату, то йому вернуло памет і вже не забуває того вечора, жи було у сегодни.

Моя жона тото розвідала і варит тот лопух, шо

другий день, лишен біда, жи потім забуває тої гарбати напити си.

Тото всьо жінчина обітанція і я до неї не мішею си. Так си виробила у тім ремеслі, жи могла би не едного фармацевту закасувати. Навчила си того такой сама від себе, а трохи у Гантері від пана Фіциловича, жи у тім має високі кваліфікації і відповідну практику.

Тото, шо си тичит жінчиної господарки на ярді, бо решта то моя обитанція і моя через літо безконечна робота. Обчімхати яблінки, жи ех маю аж шіст, ше й одну березу, жи тра фурт покроплювати. І траву фурт постригати, аби росла велика.

Але найбілше клопоту маю з тими кульбабами, жи в нас називали „молочій“.

Ше трава на весну добре не зазеленіє, а тут, диви си, кульбаба една, друга...

Кину си я на неї з ножом, з ножицема, з вилками, з дзьобалом, і шо ше маю під руками. виріжу, висічу, випорпаю, вимкну, знищуцу, спалю, а на другий день вона знов вилазит з помеже трав и то вже не сама, а ше декілка нових коло неї...

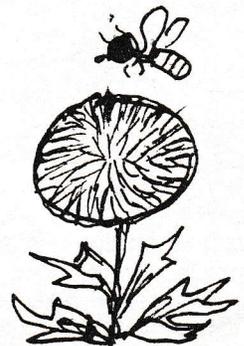
Раз кажу жоні:

Через тоту кульбабу я годен дістати нервову хобору.

А жона на тото:

— Нич не бій си, я на то маю відповідне коріне, жем торік спровадила аж из Німеччини.

Але екос едного дне

прийшов до мене йден из Підгаєц і приніс мені книшкку, в екій описані всекі зела, ек і коли зривати, і ек сушити, і нашо котре помагає.

Обертаю я картку за картков, а там, дивлю си, е тиж — кульбаба... І написано на цалу картку — нашо тота, аді, кульбаба помагає.

А помагає вна: на печінку, на жовч, ек хтос має, на селезінку, на, вибачейте, гиморойди, на цукрицю, на добре травлене, на жовтачку, на апетит, на спухлизну, на високу горичку, на риматизм, не недокровле, на склірозу, а навит на то, ек вкусит гадина!..

Прочитав я тото собі на тихо, а жоні на-голос і кажу:

— Диви си, диви си! Така дурна кульбаба, а вартує білше, ек твое зілечко всьо докупи. А я, Господи прости, так єї нищив без пардону.

Жона довго в тото не вірила, а далі покрутила головов і каже:

— То ест так: межи бур'яном, ек межи кристиянцким народом, нема справедливоти ані рихту. Шанують менше вартісне, а правдиво корисне виривиют і топчут ногами, де йно можвт.

Гриць Зазуля

Ае, гов! Ше вам хочу сказати, жи я був несподівано у шпиталю. Не помогло мені ані жінчині зела, ані моя кульбаба, але тото, жи я мав аж три доктори, шо йден то ліпший від другого.

Най бо здорові будут!

ПОЗИКА

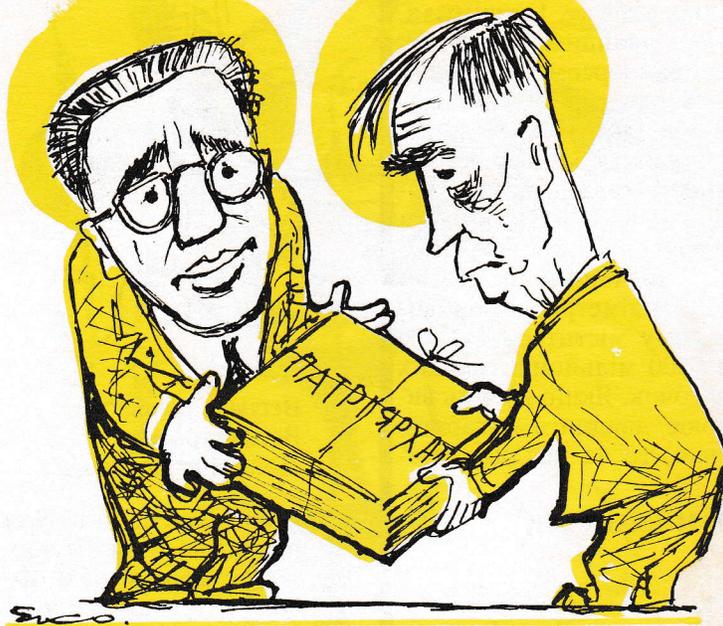
— Коли я видавав свою дочку заміж, то позичив зятєві п'ятсот карбованців.

— І зять віддав?
— Так, але дочку.

Старайтеся так жити, поступати і працювати в житті, щоб навіть погребник жалував, що ви так скоро померли.

З ЖИТІЯ СВЯТИХ

Централа Т-ва за Патріархат УКЦеркви перейшла з Нью-Йорку до Детройту...

На тобі, Лончино,
Що мені неміло...

ЕКОНОМІКА

Чоловікові, який уміє заробити більше, ніж його жінка може видати, повинна бути приділена друга жінка.

Думки

- Сказав один: волюю голосно стояти, ніж тихо сидіти.
- І ти, бруто, контра нето?!
- Голий і лисий...
- Мені слабо... Води з соком!..
- Генерал має військо під собою, а в часі війни перед собою.
- Довге волосся не пасує до довгих ніг.
- Годинник є на те, щоб ми знали, наскільки ми спізнилися.
- Свобода по-нашому — це можливість служити двом панам.

НА ЗБОРАХ КРЕДИТІВКИ

— Кінчаючи, подам вам декілька сухих цифр: 8, 12, 23, 35, 41, 42, 48 і додатково — 25.

Звідки йдем, то йдем
В "Діадем" зайдем!
Не довго треба ходити:
Просто з "Лиса Микити"!

Вже тепер можете порадувати Ваше око виставкою вибагливих весняних строїв у цій популярній між своїми та чужинцями українській галантерійній крамниці
Марії і Володимира Заклинських
"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

ПРЕСФОНД

- 20.00 дол. А. Пахолок
 - 17.00 дол. В. Сахрин
 - 12.00 дол. М. Завицький,
 - П. Плевако
 - 10.00 дол. Др. Я. Падох
 - 8.00 дол. Др. Р. Кравчук
 - 7.00 дол. М. Кузмінський,
 - С. Стадник, Д. Хома
 - 6.50 дол. С. Чичула
 - 5.50 дол. Др. І. Рудавський, М. Лисак
 - 5.00 дол. С. Новаківський, С. Легенький
 - 4.00 дол. Т. Печерський, С. Стельмах, Б. Олійник, проф. Й. Гулей
 - 3.50 дол. Ю. Гордієнко
 - 3.00 дол. П. Дябога, А. Гичко, А. Орел, Н. Красножениний
 - 2.00 дол. І. Черниченко, Б. Кунько, Р. Олинець, М. Дрозд, М. Смик, А. Калиновський, Др. М. Полотнянка, С. Фецович, І. Мойсяк, М. Даниш, М. Лебідь, В. Чайковський, Е. Цибики, А. Вацлавський, Др. П. Зелений, Ю. Гаєцький, Е. Кошіковський, А. Сокіл, І. Олексюк
 - 2.50 дол. З. Томків.
- Щиро дякуємо!

— Якого правопису тепер дотримуються пресові органи поза Україною?

— Свого власного. Або як приказка каже: "Що часопис — то й правопис".

НОВИЙ ШЛЯХ

ЩЕ НЕ СНИДАВ

- То ти ще не снідав?
- Ні.
- Чому?
- Та ось прийшов додому, а сніданок ще не готовий. То я з'їв шматок хліба і два шматки сала, потім випив півлітра молока та так і ходжу, не снідавши.

"THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210
Tel.: VI 2-7476
Річна передплата в ЗДА
і в Канаді — 8.00 дол.
Editor Edward Kozak